

הטרדה מינית מילולית של עובד תוך ניצול יחסי מרות והשפעה עלתה לממונה 36,000 ₪

הכותבים: משרד גולדפרב זליגמן עורכי דין, מחלקת דיני עבודה

עובד שהועסק במשך כחודשיים בחברה ועזב, הגיש תביעה נגד עובד ותיק ממנו אשר שימש כממונה אבטחת איכות בחברה, בטענה כי במהלך תקופת עבודתם המשותפת שלח לו הנתבע הודעות רבות בעלות אופי מיני, התייחס למיניותו באופן בוטה, נהג ללטף אותו, וניצל את יחסי המרות וההשפעה ששררו ביניהם. הנתבע הכחיש את הטענות והגיש נגד העובד תביעה שכנגד בגין לשון הרע. בית הדין קיבל את התביעה העיקרית, דחה את התביעה שכנגד, וקבע בתמצית:

- הוכח כי הנתבע פנה לתובע שוב ושוב בהודעות בעלות תוכן מיני בוטה, שחורג מתחומי העיסוק ומתמקד במיניותו של התובע. נקבע כי לא היתה הדדיות בתוכן ההודעות, וכי התובע לא שלח לנתבע הודעות דומות.
- בנוסף להודעות, הוכח כי הנתבע נהג לגעת בתובע, מגע שהתובע תפס כמטריד, אף אם הנתבע ראה בו מגע ידידותי. בית הדין הדגיש כי ההטרדה המינית נבחנת כמכלול של אירועים היוצרים מסכת התנהגות פוגענית, ולא כאירוע בודד.
- מעשי הנתבע מצטברים ועולים כדי הטרדה מינית לפי החוק, הן כ"התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו" והן כ"התייחסות מבזה או משפילה" ביחס למינו או למיניותו. מנגד, לא הוכח כי התנהלותו עלתה כדי "מעשה מגונה.
- בין הצדדים התקיימו יחסי מרות, ולכל הפחות יחסי השפעה, נוכח פערי הגיל, הוותק, המעמד המקצועי והעובדה שהנתבע הדריך את התובע, נתן לו הוראות שוטפות, פיקח על עבודתו ואף יכול היה להשפיע על עתידו המקצועי.
- מאחר שההטרדה בוצעה תוך ניצול יחסי מרות או השפעה במקום העבודה, לא נדרש שהתובע יביע באופן מפורש את חוסר העניין שלו בהתייחסויות המיניות, או את אי הסכמתו.
- עוד הודגש כי אין חשיבות לשאלה אם הנתבע נמשך מינית לתובע או לגברים בכלל. עצם השימוש החוזר במונחים מן התחום המיני וההתמקדות במיניותו של התובע הם שיצרו את ההטרדה.
- בנסיבות העניין חויב הנתבע לשלם לתובע פיצוי בסך 30,000 ש"ח בגין ההטרדה המינית. תביעת לשון הרע שכנגד של המטריד נדחתה, והוא חויב גם בשכ"ט עו"ד בסך 6,000 ₪, ובסך הכל 36,000 ₪

סע"ש (תל אביב- יפו') 30800-11-23, פלוני- אלמוני (נבו 11.5.2026)
בפני כבוד השופטת חופית גרשון- יזרעאלי.